

Soru Cevap
Günahtan Nasuh Tövbe Etmek Hakkında
Ahla Arch'a

Soru:

es-Selamu Aleykum Allah yardımcınız olsun ve sizi muvaffak eylesin.

Beni çok korkutan bir soru sormak istiyorum: Günahtan tövbe eden sonra tekrar günah işleyen kimsenin önceki günahı yeniden yazılır mı? Çünkü nasuh tövbe, asla bir daha aynı günahı işlememek olduğu belirtildi. Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın "Ey iman edenler! Allah'a nasuh tövbe edin." sözü hakkında nasuh tövbenin, kulun günahtan tövbe etmesi sonra o günaha asla bir daha geri dönmemesi olduğunu öğrendi.

Sorunun ikinci bölümü:

Bir defa küfreden sonra İslam'a geri dönen kimsenin bütün iyilikleri yok olup kötülükleri kalır mı? Çünkü Rasûl SallAllahu Aleyhi ve Sellem'den şöyle rivayet edildi: قَالَ رَجُلٌ: لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِغُلَامٍ! فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَى نَبِيِّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ: إِنَّهَا خَطِيئَةٌ فَلَيْسَتْ قَبُولِ الْعَمَلِ "Bir adam dedi ki: Allah filanı affetmeyecektir. Bunun üzerine Allah, Nebilerin Nebisine şöyle vahyetti: "Bu söz, günahtır, amele yönelsin." Âlimler, amele yönelsin sözünün anlamı hakkında yani ameli boşa gitmiştir, onu yeniden yapmalıdır, dediler. Çünkü hadiste şöyle geçti: صَلَاتُهُ إِذَا أَحَدَثَ أَحَدَكُمْ فِي صَلَاتِهِ إِذَا أَحَدَثَ أَحَدَكُمْ فِي صَلَاتِهِ "Sizden birinin namazda abdesti bozulursa, yönelsin." Yani namaza yönelsin ve onu iade etsin demektir. İşte bu konu beni gerçekten çok korkutuyor. İşlediğim bir küfürden dolayı tövbe ettiğim zaman, ömrüm boyunca yaptığım iyilikler silinip kötülükler kalıyor mu? Bir arkadaşıma Hizb-ut Tahrir'e saldırdığı ve bir takım sözler söylediği için Allah Subhânehu ve Teâlâ Kıyamet günü bu sözlerine karşılık seni hesaba çekecektir dediğimi hatırlıyorum. Allah Subhânehu ve Teâlâ seni korusun ve gözetсин.

Cevap:

Aleykum'us Selam ve Rahmetullahi ve Berakâtuh

1- Günahtan nasuh tövbe etmek, içtenlikle olan ve şu dört şeyin kendisinde bulunduğu tövbedir.

A- Günahı terk etmek.

B- Yaptığına pişman olmak.

C- Bir daha günahı yapmamaya azmetmek. Kul hakkına ilişkin ise bu hakkı iade etmek ya da helallliğini istemek.

D- Tüm bunlarda Allah Subhânehu ve Teâlâ dürüst olmak. Gizli ve açık olanı en iyi Allah bilir.

Allah Subhânehu ve Teâlâ kötülüklerini affedebilmesi için müminlere nasuh tövbe etmelerini emretti. Bu bağlamda Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurdu: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ "Ey iman edenler! Allah'a içtenlikle tövbe edin. Umulur ki, Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter, sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar." [Tahrir 8] İçtenlikle ve sadakatle belirtilen koşullarla tövbe eden kimsenin, Allah'ın izniyle günahı affolunacaktır. İbn Mace, Ebî Ubeyde ibn Abdullah'tan, babasından rivayet ettiğine göre Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ، كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ، كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ "Günahtan tövbe eden, hiç günahı olmayan kimse gibidir." Rasûl SallAllahu Aleyhi ve Sellem'den rivayet olunan şu hadis ise: "Nasuh tövbe, kişinin asla bir daha aynı günahı işlememesidir." Yani bir daha o günaha işlerse, tövbesi kabul olunmaz, bu rivayet zayıftır.

Ahmed, Musned'inde el-Haceri, Ebu'l Ahves, Abdullah'tan rivayet ettiğine göre Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: التَّوْبَةُ مِنَ الذَّنْبِ: أَنْ يَتُوبَ مِنْهُ، ثُمَّ لَا يَعُودَ فِيهِ **“Günahdan tövbe etmek, ondan tövbe etmek sonra bir daha ona dönmemektir.”** Bu hadisin, merfu isnadı zayıftır. Sahih olan ise mevkuf olmasıdır. Bu nedenle nasuh tövbe, içtenlikle ve sadakatle o günaha bir daha asla dönmek üzere azmetmektir. Eğer dönerse, içtenlikle, sadakatle ve bağışlanma dileyerek yeniden tövbe etsin. Benim tövbem olmaz diyerek günah üzerinde ısrar etmesin. Aksine yeniden tövbe eder ve mağfiret diler. Tekrar vurguluyorum içtenlikle ve sadakatle tövbe etsin. Allah Subhânehu ve Teâlâ gözlerin görmediğini ve kalplerde saklı olanı bilir. Allah Subhânehu ve Teâlâ ayeti kerimede şöyle buyurdu: وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ فَاغْفِرْ لَهُ اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ **“Yine onlar, çirkin bir iş yaptıkları yahut nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarının bağışlanmasını isteyenler -ki Allah'tan başka günahları kim bağışlar- ve bile bile işledikleri üzerinde ısrar etmeyenlerdir.”**

[Ali İmran 135] Hasen bir hadiste, ayette belirtilen bağışlanma dilemenin niteliği hakkında şöyle geçti. Ahmed, Veki, Mis'ar, Sufyan, Ali Radiyallahu Anh'dan rivayet ettiğine göre Ali Radiyallahu Anh şöyle dedi: Ebu Bekir bana hadis nakletti, Ebu Bekir elbette doğru söyledi ve dedi ki: Nebî Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الوُضُوءَ قَالَ مَسْعَرٌ وَصَلَّى وَقَالَ سَفِيَانٌ: ثُمَّ يُصَلِّي **“Herkim bir günah işler sonra kalkar abdest alır ve abdestini güzel alır - Mis'ar namaz kılar, Sufyan ise sonra iki rekât - namaz kılar sonra Allah'a istiğfar ederse Allah elbette onun günahını bağışlar.”** [et-Tirmizî, İbn Mace, en-Nesâî rivayet etti ve İbn Hibbân da sahihtir dedi.] et-Tirmizî, İbn Mace ve en-Nesâî'nin rivayetinde ise **“Allah elbette onun günahını bağışlar sözünden sonra şöyle dedi: Sonra şu ayeti okudu: “Yine onlar, çirkin bir iş yaptıkları yahut nefislerine zulmettikleri zaman.”** [Ali İmran 135]

Böylece kim günahdan tövbe eder sonra aynı günahı yine işlerse, yeniden tövbe eder. Allah Subhânehu ve Teâlâ'dan içtenlikle ve sadakatle bağışlanma diler ve Allah Subhânehu ve Teâlâ'dan tövbesinin kabul olunmasını umar. Günahın tekrarlanması, tövbe kapısını kapatmaz. Ama tövbe belirttiğimiz gibi **“İçtenlikle ve şu dört şey kendisinde.”** olmalıdır. Günahı terk etmek, yaptığına pişman olmak, bir daha onu yapmamaya azmetmek, kul hakkına ilişkin ise bu hakkı iade etmek ya da helalliğini istemek, tüm bunlarda Allah Subhânehu ve Teâlâ'ya dürüst olmaktır. Gizli ve açık olanı en iyi Allah bilir.

2- Kâfir iken Müslüman olursa önceki günahları kalır mı? Müslüman iken sonra kâfir olur sonra tekrar İslam'a dönmek isterse, İslam'a dönmek için tövbesi kabul olunur mu? Ya da tövbesi kabul olunmaz mı? Kabul olunmazsa İslam'a geri dönülmez mi? sorularına gelince, bunların cevabı aşağıdaki gibidir:

A- Ahmed, sahih hadiste ibn Şimase'den rivayet ettiğine göre Amr ibn'ul As dedi ki: مَا أَلْفَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي قَلْبِي الْإِسْلَامَ، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُبَايِعَنِي، فَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ، فَقُلْتُ: لَا أَبَايِعُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَتَّى تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنِّي، قَالَ: فَقَالَ لِي **“Allah Subhânehu ve Teâlâ İslam'ı benim kalbime koyunca biat etmek için Nebî Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e gittim. Elini bana uzattı, ben de: “Benim geçmiş günahlarım bağışlanmadıkça ya Rasûlullah! Sana biat etmem.” Dedim. Bunun üzerine Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem bana şöyle cevap verdi: “Ey Amr, sen bilmiyor musun ki, hicret kendisinden önceki günahların hepsini siler. Ey Amr, sen bilmiyor musun ki, İslamiyet kendisinden önceki günahların hepsini siler?”** el-Beyhâkî Sünen el-Kübra'da Habîb ibn Ebî Evs'ten rivayet ettiğine göre dedi ki: Bana Amr ibn el-As anlattı ve İslamiyet hikâyesini zikretti. Dedi ki: **“يَا عَمْرُو بَايِعْ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنِّي، وَلَمْ أَذْكَرْ مَا تَأَخَّرَ، فَقَالَ لِي: «يَا عَمْرُو بَايِعْ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنِّي، يَا رَسُولَ اللَّهِ أَبَايِعُكَ عَلَىٰ أَنْ يُغْفَرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنِّي، وَإِنَّ الْبَيْعَةَ تَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ وَإِنَّ الْبَيْعَةَ تَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهَا، فَبَايَعْتُهُ** **“Sonra geldim ve Ya Rasûlullah! Benim önceki günahlarımın bağışlanması şartı ile sana biat ederim.” dedim. Gelecek ifadesini belirtmedi. Bunun üzerine bana dedi ki: “Ey Amr, biat et. Çünkü İslamiyet kendisinden önceki şeyleri siler. Hicret kendisinden önceki şeylerin siler?” Ben de ona biat ettim.”**

Amr ibn'ul As kâfirdi, Müslüman oldu. Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem bana şöyle cevap verdi: مَا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ بَحْتُ مَا كَانَ قَبْلَهُ مِنَ الذُّنُوبِ “Sen bilmiyor musun ki, İslamiyet kendisinden önceki günahları siler.” Yani İslam’dan önceki günahları Allah’ın izniyle silinmiştir.

B- Sonra kâfir iken Müslüman olan sonra kâfir olan sonra Müslüman olan kimsenin bu durumunu Rasûl SallAllahu Aleyhi ve Sellem kabul etti. en-Nesâî Süneninde ibn Abbas’tan rivayet ettiğine göre dedi ki: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ أَسْلَمَ ثُمَّ ارْتَدَّ وَلَجَعَ بِالشِّرْكِ، ثُمَّ تَنَدَّمَ فَأَرْسَلَ إِلَى قَوْمِهِ، سَلُوا لِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ لِي مِنْ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ: تَوْبَةٍ؟ فَجَاءَ قَوْمُهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: إِنَّ فُلَانًا قَدْ نَدِمَ وَإِنَّهُ أَمَرَنَا أَنْ نَسْأَلَكَ: هَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَتَرَكْتُ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ [آل عمران: 86] إِلَى قَوْلِهِ غَفُورٌ رَحِيمٌ [آل عمران: 89] فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ فَأَسْلَمَ “*Ensar’dan bir kişi İslâm’a girdi. Sonra irtidat edip müşriklere katıldı, sonra pişman oldu. Kavmine şöyle bir haber gönderdi: “Benim adıma Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem’e tövbe etme imkânım var mıdır? Diye sorunuz. Kavmi Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem’in yanına gelerek filan kişi pişman oldu ve sana sormamızı emretti. Onun tövbesi söz konusu olur mu? Diye sordular. Bunun üzerine: “İman ettikten sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erishtirir?” [Ali İmran 86] ayetinden itibaren “Allah Gafurdur, Rahimdir.” [Ali İmran 89] buyruğuna kadar nazil oldu. Bu haberi ona gönderdi, o da Müslüman oldu.” el-Hâkim el-Müstedrek adlı eserinde bu hadisi ibn Abbas’tan şu sözlerle rivayet etti: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ أَسْلَمَ، ثُمَّ ارْتَدَّ فَلَجَعَ بِالشِّرْكِ، ثُمَّ نَدِمَ فَأَرْسَلَ إِلَى قَوْمِهِ أَنْ سَلُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَلْ لِي مِنْ تَوْبَةٍ؟ قَالَ: فَتَرَكْتُ: كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ [آل عمران: 86] إِلَى قَوْلِهِ: إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا، فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ [آل عمران: 89] قَالَ: فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ قَوْمُهُ فَأَسْلَمَ “*Ensar’dan bir kişi İslâm’a girdi. Sonra irtidat edip müşriklere katıldı, sonra pişman oldu. Kavmine şöyle bir haber gönderdi: Benim adıma Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem’e tövbe etme imkânım var mıdır? Diye sorunuz.” Dedi ki: Bunun üzerine şu ayet indi: “İman ettikten sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erishtirir?” [Ali İmran 86] ayetinden itibaren “Ancak bundan sonra tövbe edip kendilerini düzeltenler müstesnadır. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” [Ali İmran 89] Dedi ki: Ardından kavmi ona bu haberi gönderdi. O da Müslüman oldu.” [el-Hâkim tahric edilmemiş ise bu, isnadı sahih bir hadistir, dedi]**

C- Ayeti kerimeye gelince: **“Şüphesiz İman ettikten sonra inkâr eden, sonra da inkârda ileri gidenlerin tövbeleri asla kabul edilmeyecektir. İşte onlar sapıkların ta kendileridir.”** [Ali İmran 90] Ve şu ayeti kerime: **“İman edip sonra inkâr eden, sonra inanıp tekrar inkâr eden, sonra da inkârlarında ileri gidenler var ya; Allah, onları bağışlayacak da değildir, doğru yola iletecek de değildir.”** [Nisa 137] Kâfir olan ve küfrü üzerinde devam eden kimse ile ilgilidir. **“Sonra da inkârda ileri gidenlerin.”** Bu durum üzere devam ettikleri sürece yani küfürde ileri gittikleri sürece böyle kimselerin tövbeleri kabul edilmez. Yani kâfir olup küfür üzerinde ısrar edenler demektir. Küfür üzerinde ısrarcı oldukları sürece böyle kimselerin tövbeleri kabul edilmez. Tövbenin ilk şartı günahı terk etmektir. el-Kurtubî'nin Tefsirinde ayeti kerimenin tefsiri ile ilgili şöyle geçmiştir: **“Şüphesiz iman ettikten sonra inkâr eden, sonra da inkârda ileri gidenlerin tövbeleri asla kabul edilmeyecektir. İşte onlar sapıkların ta kendileridir.”** [Ali İmran 90] Kutrub dedi ki: **“Bu ayet, Mekke halkından bir grup hakkında indi. Onlar: “Muhammed’in ölümünü bekliyoruz. Bizim için dönüş alameti belirirse, kavmimizin dinine geri döneriz.” Dediler. Bunun üzerine Allah Subhânehu ve Teâlâ şu ayeti indirdi: “Şüphesiz iman ettikten sonra inkâr eden, sonra da inkârda ileri gidenlerin tövbeleri asla kabul edilmeyecektir. İşte onlar sapıkların ta kendileridir.”** [Ali İmran 90] Yani küfür üzerinde kaldıkları sürece tövbeleri kabul edilmeyecektir. Allah Subhânehu ve Teâlâ bu tövbeyi kabul edilmeyecek bir tövbe olarak niteledi. Çünkü kaomin niyeti doğru değildi. Allah Subhânehu ve Teâlâ niyet doğru oldukça tüm tövbeleri kabul eder.” Şu ayetin tefsirinde ise şöyle geçmiştir: **“İman edip sonra inkâr eden, sonra inanıp tekrar inkâr eden, sonra da inkârlarında ileri gidenler var ya; Allah, onları bağışlayacak da değildir, doğru yola iletecek de değildir.”** [Nisa 137]

“*Sonra da inkârlarında ileri gidenler var ya*” bu sözün anlamı, onlar küfür üzerinde ısrar ettiler, demektir.”

3- Senin yemin ederim ki Allah *Subhânehu ve Teâlâ* filanı affetmeyecek sözüne gelince, mesele aşağıdaki gibidir:

A- Müslim, Suveyd ibn Said, Mutemir ibn Süleyman, babası, Ebu İmran el-Cevnî, Cundub’tan rivayet ettiğine göre Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu: *أَنَّ رَجُلًا قَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِفُلَانٍ، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَيَّ أَنْ لَا أَغْفِرَ لِفُلَانٍ، فَإِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفُلَانٍ، وَأَخْبَطْتُ عَمَلَكَ* *“Bir adam dedi ki: “Vallahi! Allah filanı bağışlamayacak. Çünkü Allah şöyle buyurdu: “Kim Benim adıma filanı bağışlamayacağıma dair yemin ederse, şüphesiz o filanı kişiyi bağışladım ve senin amelini boşa gitti.”* Veya bu minvalde bir şey söyledi. Hadiste geçen Yeteella kelimesinin manası, yani kim yemin ederse demektir. el-Beyhâkî bu hadisi şu lafızla rivayet etti. Suveyd ibn Said, Mutemir ibn Süleyman, babası, Ebu İmran el-Cevnî, Ebu Seleme Yahya ibn Halef el-Bâhili, Mutemir ibn Süleyman dedi ki: Babamı şöyle derken işittim: Ebu İmran, Cundub’tan rivayet ettiğine göre: *أَنَّ رَجُلًا قَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِفُلَانٍ، قَالَ اللَّهُ: مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَيَّ أَنْ لَا أَغْفِرَ لِفُلَانٍ، فَإِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفُلَانٍ وَأَخْبَطْتُ عَمَلَكَ* *“Bir adam dedi ki: Vallahi! Allah filanı bağışlamayacaktır. Allah şöyle buyurdu: Kim Benim adıma filanı bağışlamayacağıma dair yemin ederse, şüphesiz o filanı kişiyi bağışladım ve senin amelini boşa gitmiştir.”* Veya bu minvalde bir şey söyledi. et-Tabarânî, el-Mucem’ul Kebir isimle eserinde Hammad ibn Seleme, Ebu İmran, Cundub’tan rivayet ettiğine göre *أَنَّ رَجُلًا آتَى أَنْ لَا يَغْفِرَ اللَّهُ لِفُلَانٍ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَى نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ إِلَى نَبِيِّ: أَتَيْهَا بِمَنْزِلَةٍ* *“Bir adam Allah filanı affetmeyecek diye yemin etti. Bunun üzerine Allah Subhânehu ve Teâlâ Nebî SallAllahu Aleyhi ve Sellem şöyle vahyetti: Bu söz günah gibidir. Hemen amele yönelsin.”* Bu hadislerde, bu kişi Allah filanı kişiyi affetmeyecek diye yemin etti. Bu ise caiz olmaz. Çünkü Allah, filanı kişiyi affetmeyecek diye nasıl yemin edebilir? Göklerde ve yeryüzünde gaybı bilen hiç kimse yoktur. *“De ki: “Göktekiler ve yerdekiler gaybı bilemezler, ancak Allah bilir. Onlar öldükten sonra ne zaman diriltileceklerinin de farkında değildirler.”* [Neml 65] Allah *Subhânehu ve Teâlâ* amelini iptal ederek o kişiyi cezalandırdı. Çünkü Allah affetmeyecek diye yemin etti. Bu ise sadece bu günaha özeldir, yani ne söyleyeceğini bilerek yemin edene özeldir. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* filanı affetmez sözü, o kimse için geçerlidir. Çünkü Allah *Subhânehu ve Teâlâ*, o kişinin amelini iptal etme nedenini belirtti. Hadiste şöyle buyurdu: *“Kim Benim adıma filanı bağışlamayacağıma dair yemin ederse.”* Ve şöyle buyurdu: *“Kim filanı bağışlamayacağıma diye benim adıma yemin edebilir?”*

Sorunda zikrettiğin şu sözü gelince *“Vallahi kıyamet günü bu sözüne karşılık hesaba çekileceksin.”* bu, benim ortaya koyduğum görüşten farklıdır. Sen, o kişi hesaba çekilecek diye yemin ettin. Herkes, Kıyamet günü hesaba çekilecek. İşlediği hayır ise, hayır görecektir, şer ise şer görecektir. Allah *Subhanehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor: *أَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِبَيْمِينَةٍ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ مَآءُ كِتَابِيهِ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيهِ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ* *“İşte o vakit, kitabı kendisine sağından verilen kimse der ki: “Gelin, kitabımı okuyun! Çünkü ben, hesabımla karşılaşacağımı zaten biliyordum. Artık o, hoşnut bir hayat içindedir. Yüksek bir cennettedir. Onun meyveleri sarkar. Geçmiş günlerde yaptıklarınıza karşılık, afiyetle yiyin, için. Kitabı kendisine sol tarafından verilen ise şöyle der: “Keşke kitabım bana verilmeseydi. Hesabımın ne olduğunu da bilmeseydim.”* [Hakka

19-26] Yine Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu: *“Dediler ki: “Ey Rabbimiz! Hesap gününden önce payımızı hemen ver!”* [Sad 16] Ve şöyle buyurdu: *فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ* *“Kime kitabı sağından verilirse, hesabı çok kolay bir şekilde görülecek, sevinçli olarak ailesine dönecektir. Fakat kime kitabı arkasından verilirse, “Helâk!” diye bağırarak ve alevli ateşe girecektir.”* [İnşikak 8-12]

Görüldüğü gibi bu ayetler, insanların fiillerinden dolayı hesaba çekileceklerini gösteriyor. Bu yüzden sen, şu kişi ameline karşılık hesaba çekilecek diye yemin edersen, benim tercih ettiğim görüşe göre amelin iptal olma durumu bu söz için geçerli değildir. Çünkü bu söz, şu kişinin, filanı Allah *Subhânehu ve Teâlâ* affetmeyecek diye ettiği yemin konusundaki görüşümden farklıdır. Çünkü bu kişinin yemini doğru değildir. Bu kişi Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın filan kimseyi affedeceğini ya da cezalandıracağını bilemez. Bu konudaki görüşüm budur. Allah, en iyi bilir ve en iyi hüküm verir.

Sonuç olarak ameli Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'ya halis kıl ve halisane şekilde içtenlikle tövbe et. Bir daha o günaha asla dönmek üzere azmet. İşlediğin her günahın pişmanlık duy. Üzerinde birinin hakkı varsa, o hakkı sahibine ver. Nitekim Ali *RadiyAllahu Anh* Ebu Bekir *RadiyAllahu Anh*'dan rivayet ettiği hadiste Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu: مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الوُضُوءَ قَالَ مَسَعَرٌ وَيُصَلِّي وَيَقَالَ سَمِيَانُ: ثُمَّ يُصَلِّي رُكْعَتَيْنِ فَيَسْتَغْفِرُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا غَفَرَ لَهُ **“Herkim bir günah işler sonra kalkar abdest alır ve abdestini güzel alır -Mis’ar namaz kılsa dedi, Sufyan ise- sonra iki rekât namaz kılar sonra Allah’a istiğfar ederse Allah elbette onun günahını bağışlar.”** Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın bizi ve sizi affetmesini temenni ediyorum. İnşAllah hepimizi işlerin en güzelini hidayet eder. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* salihlerin dostudur.

Kardeşiniz Ata İbn Halil Ebu Raşta

Facebook sayfasının linki:

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=220629058105179>

H.05 Safer 1434
M.08 Aralık 2013